

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123072336/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Er den god?

— Ja Skam er den god, sagde Johansen i en Tone, saa Jørgen var overbevist straks. Og saa skinnede Johansens Øjne saa henrykte, som stod han og nød alle de gode Steder i Bogen.

— Det er en rigtig hæderlig gammel engelsk Roman, blev han ved.

Og med en let Overgang:

— Det er storartet at læse om de Tidens Liv. En „noble knight“ og „a fair damsel!“ kan bogstavelig talt ikke se hinanden, før de „fall in love“ og faar et Barn sammen.

Jørgen lo. Han havde altid følt sig sky overfor den Slags Emner, altid gjerne lyttet men aldrig selv turdet tale. I Aften var det, som kom Johansen med sin pludselige Veltalenhed en Trang hos ham i Møde.

— Saa drager Ridderen ud paa Æventyr, og Damen bliver siddende hjemme hos sin Fader, — Johansen tog sin Lorgnet af og gav sig til at pudse den, — der mærkelig nok ikke er gal paa hende men tværtimod gaar og glæder sig over den Lykke, der er vederfarede hans Hus ved „the blood of a so noble knight“.

Han sagde det alt sammen saa roligt, som læste han højt i et Auktions Katalog. Ikke en eneste Bevægelse gjorde han med Kroppen; men de sorte Øjne saa ud, som de var tændte, mens han stod der og talte og pudsede Lorgnetten.

Jørgen satte sig paa en Stol, og Johansen lagde sig paa den gammeldags, højarmede Sofa.

— Man faar en Pokkers Respekt for den naturlige Maade, hvorpaa de Folk tager naturlige Sager, sagde han, idet han lagde sig.

Jørgen sad og ønskede, Johansen bare vilde blive ved at tale.

— De skulde læse den Bog.

— Jeg er ikke stiv i det engelske.

Johansen svarede ikke men laa og saa hen for sig, ligesom